

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-425/19 P

**Európska komisia
proti
Talianskej republike a i.**

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 2. marca 2021

„Odvolanie – Štátna pomoc – Zásah súkromnoprávneho medzibankového konzorcia v prospech jedného z jeho členov – Povolenie zásahu centrálnou bankou členského štátu – Pojem ‚štátna pomoc‘ – Pripísateľnosť štátu – Štátne prostriedky – Nepriame dôkazy umožňujúce dospieť k záveru o pripísateľnosti opatrenia – Skreslenie skutkových a právnych okolností – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom“

- 1. Odvolanie – Dôvody – Nesprávne posúdenie skutkového stavu – Neprípustnosť – Preskúvanie posúdenia dôkazov Súdny dvorom – Vylúčenie okrem prípadov skreslenia – Právna kvalifikácia skutkového stavu – Prípustnosť
(Článok 256 ods. 1 ZFEÚ, Štatút Súdneho dvora, článok 58 prvý odsek)*
(pozri body 52 – 54)
- 2. Odvolanie – Dôvody – Nevyhnutnosť presnej kritiky bodu odôvodnenia Všeobecného súdu – Prípustnosť
[Článok 256 ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 58; Rokovací poriadok Súdneho dvora, článok 168 ods. 1 písm. d)]*
(pozri bod 55)
- 3. Pomoc poskytovaná štátmi – Pojem – Poskytnutie výhod, ktoré sú pripísateľné štátu – Zásah súkromnoprávneho medzibankového konzorcia v prospech jedného z jeho členov – Začlenenie – Podmienky – Zásah prijatý pod vplyvom orgánov verejnej moci – Kritériá posúdenia
(Článok 107 ods. 1 ZFEÚ)*
(pozri body 59 – 62, 65 – 73)
- 4. Pomoc poskytovaná štátmi – Pojem – Poskytnutie výhod, ktoré sú pripísateľné štátu – Zásah súkromnoprávneho medzibankového konzorcia v prospech jedného z jeho členov – Zásah sledujúci súkromné záujmy členských bánk konzorcia – Rozhodnutie o zásahu, ktoré nepredstavuje vykonanie verejného mandátu – Vylúčenie*

(Článok 107 ods. 1 ZFEÚ)

(pozri body 80 – 84)

5. *Odvolanie – Dôvody – Nesprávne posúdenie skutkových okolností a dôkazov – Nepripustnosť – Preskúmanie posúdení Všeobecného súdu Súdny dvorom vo vzťahu k vnútroštátnemu právu – Vylúčenie okrem prípadov skreslenia*
(Článok 256 ods. 1 druhý pododsek ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 58 prvý odsek)

(pozri body 93, 94)

Zhrnutie

Súdny dvor zamieta odvolanie, ktoré podala Komisia, proti rozsudku Všeobecného súdu týkajúceho sa opatrení prijatých konzorciom talianskych bánk na podporu jedného z ich členov

Všeobecný súd správne rozhodol, že tieto opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc, keďže ich nie je možné pripísať Taliansku ako štátu

V roku 2013 talianska banka Banca Popolare di Bari SCpA (ďalej len „BPB“) vyjadrila svoj záujem podieľať sa na zvýšení základného imania banky Banca Tercas (ďalej len „banka Tercas“), inej talianskej banky so súkromným kapitálom, nad ktorou bol zavedený režim nútenej správy v dôsledku nezrovnalostí, ktoré zistila Banca d’Italia, taliansky orgán bankového dohľadu.

Toto vyjadrenie záujmu zo strany banky BPB však podliehalo podmienke, aby Fondo interbancario di Tutela dei Depositi (ďalej len „FITD“) úplne pokryl kapitálový deficit banky Tercas. FITD je talianske súkromnoprávne medzibankové konzorcium vzájomnej povahy, ktoré má povinnosť zasahovať na základe zákonom stanovenej ochrany vkladov v prípade správneho konania o nútenej likvidácii jedného z jeho členov. FITD má okrem toho možnosť zasahovať preventívne na podporu jedného z jeho členov v režime nútenej správy. Takáto možnosť si však vyžaduje, aby existovali vyhliadky na ozdravenie a aby sa predpokladali nižšie náklady ako tie, ktoré by vznikli v prípade zásahu FITD na základe zákonom stanovenej ochrany vkladov v prípade správneho konania o nútenej likvidácii dotknutého člena.

FITD sa v roku 2014 po tom, čo sa uistil, že preventívny zásah v prospech banky Tercas bude ekonomicky výhodnejší než poskytnutie náhrad vkladateľom tejto banky v prípade správneho konania o nútenej likvidácii, rozhodol pokryť kapitálový deficit banky Tercas a poskytnúť jej určité záruky. Tieto opatrenia schválila Banca d’Italia.

Rozhodnutím z 23. decembra 2015¹ Európska komisia konštatovala, že tento zásah FITD v prospech banky Tercas predstavuje protiprávnu štátnu pomoc, ktorú Talianska republika poskytla banke Tercas, a nariadila jej vrátenie.

¹ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1208 z 23. decembra 2015 o štátnej pomoci SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), ktorú Taliansko poskytlo banke Banca Tercas (Ú. v. EÚ L 203, 2016, s. 1).

Talianska republika, BPB, ako aj FITD, ktorých podporuje Banca d'Italia, podali proti tomuto rozhodnutiu žaloby o neplatnosť. Rozsudkom z 19. marca 2019² Všeobecný súd týmto žalobám vyhovel a zrušil rozhodnutie Komisie z dôvodu, že neboli splnené podmienky na kvalifikovanie zásahu FITD ako štátnej pomoci, keďže tento zásah nie je možné pripísať Taliansku ako štátu, ani financovať zo zdrojov tohto členského štátu.³

Súdny dvor, ktorý zasadol ako veľká komora, zamietnutím odvolania, ktoré podala Komisia, spresnil judikatúru vo veci pripísateľnosti opatrení pomoci poskytnutých zo strany súkromných právnych subjektov, ktoré nie sú štátnym subjektom, ani verejnoprávnym podnikom, členskému štátu.

Posúdenie Súdnym dvorom

Súdny dvor na úvod pripomína, že na to, aby mohli byť výhody kvalifikované ako „pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musia byť na jednej strane poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov a na druhej strane musia byť pripísateľné štátu.

Pokiaľ ide, konkrétnejšie, o pripísateľnosť zásahu FITD v prospech banky Tercas talianskym orgánom, Súdny dvor ďalej konštatuje, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že dôkazy, ktoré predložila Komisia na preukázanie vplyvu talianskych orgánov verejnej moci na FITD, neumožňujú pripísať jeho zásah v prospech banky Tercas talianskym orgánom.

V tejto súvislosti Súdny dvor dospel k záveru, že Všeobecný súd správne uplatnil judikatúru, podľa ktorej Komisii prináleží, aby na základe súboru nepriamych dôkazov preukázala, že predmetné opatrenia sú pripísateľné štátu, a preto neuložil Komisii, aby poskytla dôkazy na vyššej úrovni, týkajúce sa pripísateľnosti výhody štátu len z dôvodu, že FITD je súkromným subjektom.

V tejto súvislosti Súdny dvor zdôrazňuje, že z okolností, že subjekt poskytujúci pomoc má súkromnoprávnu povahu, vyplýva, že nepriame dôkazy spôsobilé preukázať pripísateľnosť opatrenia štátu sa líšia od tých, ktoré sa vyžadujú v prípade, keď je subjekt poskytujúci pomoc verejnoprávnym podnikom.

Všeobecný súd tak neuložil odlišné dôkazné štandardy, ale naopak uplatnil ustálenú judikatúru Súdného dvora, podľa ktorej nepriame dôkazy spôsobilé preukázať pripísateľnosť opatrenia pomoci nevyhnutne vyplývajú z okolností prejednávanej veci a z kontextu, v ktorom k tomuto opatreniu došlo, pričom neexistencia kapitálového prepojenia medzi FITD a štátom má v tejto súvislosti určitú relevantnosť.

Súdny dvor okrem toho objasňuje, že jeho judikatúru týkajúcu sa pojmu „subjekt štátu“, ktorá umožňuje jednotlivcom odvolávať sa na bezpodmienečné a dostatočne presné ustanovenia neprebratej alebo nesprávne prebratej smernice voči orgánom alebo subjektom, ktoré podliehajú autorite alebo kontrole štátu, nemožno uplatniť na otázku pripísateľnosti opatrení pomoci štátu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

² Rozsudok z 19. marca 2019, Taliansko a i./Komisia (T-98/16, T-196/16 a T-198/16, EU:T:2019:167).

³ Kvalifikácia opatrenia ako „štátnej pomoci“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ predpokladá splnenie štyroch podmienok, a to existencie zásahu zo strany štátu alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov, že tento zásah môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, že poskytuje selektívnu výhodu svojmu príjemcovi a že narušuje hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže.

Súdny dvor okrem toho odmieta tvrdenie Komisie o riziku obchádzania právnej úpravy v oblasti bankovej únie. Komisia v tejto súvislosti tvrdila, že odmietnutie pripísať štátnym orgánom zásah takého subjektu, akým je FITD, v prospech banky so súkromným kapitálom, so sebou nesie riziko obchádzania článku 32 smernice 2014/59⁴, ktorý stanovuje začatie postupu riešenia krízových situácií, keď úverová inštitúcia potrebuje mimoriadnu verejnú finančnú podporu, zodpovedajúcu štátnej pomoci. V tejto súvislosti Súdny dvor uvádza, že je možné kvalifikovať ako štátnu pomoc opatrenie prijaté systémom ochrany vkladov, na základe ktorého sa môže začať tento postup riešenia krízových situácií, a to v závislosti od charakteristiky uvedeného systému a predmetného opatrenia.

Napokon Súdny dvor potvrdzuje, že Všeobecný súd práve na základe analýzy všetkých nepriamych dôkazov použitých Komisiou v ich kontexte, konštatoval, že táto inštitúcia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnievala, že talianske orgány pri vymedzení zásahu FITD v prospech banky Tercas uplatnili značnú verejnú kontrolu.

⁴ Článok 32 ods. 4 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).